

LA DESTAL

PERIÓDIC NACIONALISTA REPUBLICÀ

DIRECCIÓ: Carretera de Mataró, 258, 1.º

5 Céntims

L'ACCIÓ DE CATALUNYA

Es tot lo contrari del egoista goig dels propis interessos, la forsa interna que mou als catalans.

Mirat per dintre el nostre moviment, es un enfilall de sacrificis individuals y colectius.

Obrers que després de la jornada canten y estudien; artesans y professionals que dedican hores de repós a treballs y organitzacions polítiques; associacions y periódics que 's creen y sos tenen ab els coratjosos esforços de patriotes convensuts. Arreu un escalf de idealitat, que no 's pot confondre ab el baix y vulgar egoisme del que viu la vida sense ilusions y sense esperances.

Altres pobles viuen la vida de les multituds, resignadament somesos a la miseria física y moral. Res demanen, ni pensen, ni esperen.

Passen la vida insignificant, menuda, quieta.

Tota l'acció de nostra Catalunya no té cap altre motor que una idealitat interna que bull a dintre de la multitud y lluita per revelar-se, per encarnar en creacions socials vives y fortes.

Ara 'l somni immediat de l' ànima catalana es conquistar la propia llibertat y capgirar l' organització d' Espanya, construintla de bell nou sobre lliures personalitats dels pobles que la formen.

Però es clar que no vol Catalunya la seva llibertat y la dels pobles d' Espanya pel sol goig de tenirla. La llibertat de viurer la propia vida es justifica quant es vol viurer una vida rublerta de justícia y de bondat.

De justícia, sobretot de justícia es de lo que 'ls catalans devém tenir y tenim fam y sed.

¿Voleu rés més just que lo que nosaltres demaném? Que 'ns dexin conrear y florir la nostra aimada llengua, que 'ns dexin regir y governar lo nostre a nostre propi albir. Y aixís volém que 'ls valencians governin les coses de Valencia, y 'ls aragonesos les seves y 'ls bascs, y asturs y castellans, y andalusos, manin sos propis exclusius interessos. Y sols tots plegats maném els comuns a tots, doncs sols aixís Espanya será governada per espanyols y resultar el govern una cosa justa.

Els homes de cor endurit en la injus-

ticia, que son els que tenen el goig del govern y del poder, no poden sentir a parlar d' aquesta Espanya que vol crear l' acció de Catalunya. No volen que a Valencia, Catalunya, Galicia, Aragó, es governin, doncs aixís ells acabarien els fruits que are treuen de governarnos a tots.

Y diuen que aquesta nova forma de govern portaria gran destorbació y enrenou, doncs els pobles no están preparats per aquest propi govern, que portaria perill de disgregació.

Més disgregació quela que ha produït l' unitarisme regnant que en un segle ha perdut un món, no es possible que la produís un sistema diferent.

Però es que si 'ls catalans no sabem governar Catalunya y 'ls valencians Valencia y cada hù la seva regió menys governarem plegats les coses de cadascú. Mes no 's veritat que tots plegats governem les coses de tots y no 's aquest el plet. La qüestió es que uns quans governan y son els oligarques, els absolutistes, els cesaristes, el despotes, els eterns enemics del govern únic que a Espanya pot produhir que 'l poble 's governi a sí meteix.

Are aquesta acció de Catalunya ens ha portat al Parlament. Ens havém trovat davant per davant de un món vell. Es tota una mentalitat diferent. El primer xoc m' ha produït una impressió de inintel·ligència; la sensació de dos homes que 's mouhen en òrbites diferents. Ab aquest món vell nosaltres no podém ni devém tenirhi tractes. Cal destruirlo.

Els tractes nosaltres devém tenirlos ab el poble, ab la veritable representació de les regions y dels pobles d' Espanya. Ab aquets podém y devém entendrens.

Y aquesta es realment l' acció política que en el moment present vol realisar Catalunya.

JAUME CARNER.

PARLÉM DE REVOLUCIÓ

Parlar de revolució, avuy que tan s' ha abusat d' aquesta paraula, equival a que 'ls llegidors passin sos ulls de llarc per l' article ó llibre que tracti aital materia, que no en vá una idea qualsevulga, per gran y superior que

sia, si 'ls seus partidaris ó els que s' aixoplugan ab ella pera cubrir ses ambicions ne fan objectiu principal de ses propagandes, acaba per perdre tota importancia, tot interès, degenerant fins a caure en el més greu oblit, ó, lo que 's més, en el ridícol més gran.

Deixant a part aquell contingent d' obcecats que viuen d' esperances mai realisades, mes alimentades continuament per una xerrameca barroera, l' opinió s' ha declarat, sens donar lloc a

duptes, en contra dels qu' han fet de la paraula revolució, lo recurs més segur per enlairarse demunt les espatlles del pobre poble fanàtic. Aquets explotadors de l' ignorancia y 'ls dolors de les classes humils, son els qu' han prostituit la paraula revolució y han fet que's perdés la fé en ella y en els que'n tots moments l' han tingut als llabis. Ha resultat de tot aixó, qu' una part de l' opinió s' ha cregut enganyada hi ha adoptat un retraïment perillós.

FRANSA AL MARROC

Vell al Jove.—Quan les ametralladores haigin civilisat als kabilenys, llavors podrém posarhi la fàbrica.

Jove al Vell.—Civilisant ab les instructives ametralladores, potser ens quedarém sense compradors.